

Het verloren schaap

Periodethema: Gelijkenissen
Lukas 15: 1-7

KERNTEKST

'...dat er alzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar, die zich bekeert...' (Luk. 15: 7m)

UITLEG VAN DE KERNTEKST

In het paradijs hebben wij ons van God afgekeerd. Daardoor is er verdriet en pijn gekomen in de wereld. Alles wat God geschapen heeft was goed, zeer goed zelfs! Maar het is kapot gemaakt en het kan door ons mensen nooit meer goedgeemaakt worden. Het kan door de heilige engelen nooit meer goedgeemaakt worden. Nooit meer, wat een verdriet! Wat uitzichtloos. Maar wat een wonder dat de Heere Jezus Christus Mens wilde worden en de straf op de zonden van de mensheid wilde dragen. Alleen door Zijn volbrachte werk op Golgotha is er bekering mogelijk. Hem zij daarvoor alle lof en eer. Op aarde, maar ook in de hemel. Daarom, alleen daarom, zal er blijdschap zijn over één zondaar, die zich bekeert. Blijdschap, dankbaarheid, lof, eer voor de Redder van de wereld.

BEGINSITUATIE

Tijdens Zijn reis naar Jeruzalem trekt de Heere Jezus met Zijn discipelen het land Israël door. Veel mensen volgen Hem. Bij de mensen die Hem volgen zijn Farizeeën en Schriftgeleerden, zij kennen de Wet van God en weten precies hoe je moet leven volgens de Wet van God. Ze letten scherp op wat Jezus doet en zegt. Maar er zijn ook zondaren en tollenaars die tot Hem komen. Jezus is zo anders, Hij stuurt hen niet weg, Hij kijkt niet de andere kant op. Nee, Hij eet met hen. Dit tot groot ongenoegen van de Farizeeën en Schriftgeleerden. Dan vertelt Jezus een verhaal, een gebeurtenis uit het dagelijks leven.

DOELSTELLINGEN

- Ondanks hun zonden zijn de tollenaars en zondars (en wij met hen) kinderen van het verbond, zij behoren ook het evangelie te horen
- Benadruk de blijdschap over zondaren die zich bekeren. Zijn wij ook blij als iemand de Heere Jezus leert kennen?
- Op wie lijkt ik? Zie ik mijzelf ook als zondaar die gered moet worden of heb ik geen Redder nodig en kan ik mijzelf wel redden?

INDELING

- De knecht van de herder is klaar met zijn werk.
- Onderweg naar huis hoort hij Jezus vertellen.
- Hij merkt op zijn toehoorders en ziet de verschillen tussen hen.
- Een herder heeft honderd schapen, bij de schaapskooi ontbreekt er één.
- De herder gaat zoeken.
- Hij vindt het verloren schaap.
- Liefdevol verzorgd hij het gevonden schaap.
- Er is blijdschap!

OPMERKING

Dit is voor de (meeste) kinderen uit uw klas een bekende gelijkenis. Als u kunt vertellen vanuit een ander perspectief, wordt de vertelling weer 'nieuw' en zult u gemakkelijker de aandacht vasthouden.

ZINGEN

Psalm 23: 1; 25: 4; 79: 4 en 7; 95: 4; 100: 2

UITLEG VAN DE PSALM

Psalm 23 is een wellicht een voor de hand liggende psalm om te zingen bij deze gelijkenis. Uit vers 1 blijkt de trouw en liefde van God.

Hij wil ons leiden, voor ons zorgen, ons beschermen. Als we de woorden op ons laten inwerken, worden we stil. Stil van verwondering. Zo goed wil de Heere voor ons zijn. Zo goed is Hij. Wat is Hij het dan waard dat we Hem loven en prijzen.

MATERIALEN

Via de website 'www.bijbelse-leskisten.nl' kunt u de leskist 'verloren' lenen. Deze leskist bevat materialen om de drie gelijkenissen uit Lukas 15 visueel te maken. Aan het lenen van leskisten zijn geen kosten verbonden (wel een borg). Alleen als een leskist bezorgd moet worden, moet u de bezorgkosten betalen.

INTRODUCTIE

Als je weleens op de Veluwe geweest bent, heb je daar misschien wel een schaapskooi gezien. Bijvoorbeeld in Elspeet staat een mooie schaapskooi. Dikke houten planken, een rieten dak, grote houten deuren, zodat de schapen gemakkelijk naar binnen kunnen lopen. De schaapherder zorgt, samen met de herdershond, voor de veiligheid van de schapen. Een echte herder houdt van zijn schapen.

BRUGZIN OF BEGINZIN

Wij kunnen ook iets leren van de herder en zijn schapen, luister maar.

Vertelling

Zo, hè, hè, dat zit er op. Het was druk vandaag. Als ik mijn ogen dicht doe, zie ik nog steeds die witte schapen met hun bruine en zwarte koppen en voeten. Ja, het viel niet mee om de schapen bij elkaar te houden. Gelukkig was de herder er ook bij. Die kent alle schapen precies. Hij weet ook welke schapen er graag tussenuit knijpen. Ik begin ze ook al een beetje te kennen en zij beginnen mij ook te kennen. Dat is fijn, want nu ben ik nog knecht van de herder, maar later kan ik misschien zelf wel herder worden. Maar nu snel naar huis, dan kan ik wat uitrusten. Hé, wat zie ik daar? Daar zit een Man en er lopen allemaal mensen naar Hem toe. Ik zal ook eens gaan kijken wat daar te doen is. O, ik hoor het al. Een klein stukje verderop staan Farizeeën en Schiftgeleerden, ik kan ze hier horen mopperen. Wat zeggen ze? 'Deze ontvangt de zondaars en eet met hen.' Nou, dat klinkt ook niet vriendelijk. Nee, het klinkt zelfs minachtend. Wacht eens! Dat is natuurlijk Jezus, de Leraar uit Nazareth. Ja, daar heb ik veel over gehoord. En nu zie ik het ook: er staan inderdaad tollenaars bij Hem en andere zondaars. Sommige herken ik, die komen uit deze omgeving en het zijn inderdaad niet de braafste mensen.

Vandaar dat de Farizeeën en Schriftgeleerden Zijn Naam niet eens willen noemen. En met tollenaars wil niemand iets te maken hebben. Zeker niet met hen eten, want dat betekent dat je hun vriend bent. En je wil toch geen vriend zijn van mensen die samenwerken met de Romeinen, onze vijanden? Die mensen, die tollenaars, die innen de belasting voor de Romeinen en of dat nog niet erg genoeg is, vragen ze ook nog meer, zodat ze er zelf rijk van worden. Dat is heel erg oneerlijk, met die mensen wil je echt geen vriend zijn, daar loop je juist met een grote boog omheen. Jezus is aan het praten. Ik ga eens even wat dichterbij staan, dan kan ik beter luisteren naar wat Hij zegt. Hoor eens, Hij vertelt een verhaal. Goed luisteren! De Heere Jezus gaat vertellen: 'Een herder had honderd schapen. Hij is de hele dag op stap geweest met de schapen. De herder heeft in het woestijnachtige gebied de beste plekken voor zijn kudde uitgezocht, daar waar ze voldoende eten konden vinden. Waar ze voldoende water hadden om te drinken. De hele dag heeft de herder goed voor zijn schapen gezorgd en nu brengt hij ze weer terug naar de schaapskooi.'

De schaapskooi is de plek waar het vee 's avonds binnen een omheining, een muur, gedreven wordt. Als het goed weer is, blijven de schapen ook weleens op het veld, maar nu gaan ze binnen de omheining slapen en rusten. Die omheining is gemaakt van losse, op elkaar gestapelde stenen/keien. Daarbinnen zijn de dieren beschermd tegen rovers, dieven en wilde dieren. Er is maar één opening in de muur, dat is de deur van de schaapskooi en voor deze deur ligt 's nachts de deurwachter, meestal de herder zelf.

'Voordat de schapen van de kudde door de deur naar binnengaan, kijkt de herder goed naar zijn dieren. Zijn de schapen gezond of hebben ze misschien een wond opgelopen die verzorgd moet worden? Maar dat niet alleen, de herder ként zijn schapen, hij kijkt ook of ze er allemaal zijn. Hij roept ze allemaal bij hun naam en de schapen kennen de herder.

Ze kennen zijn stem en als hij ze roept, komen ze en gaan ze gewillig de veilige schaapskooi in. Maar... er zijn er geen honderd, er zijn er 99! Waar is dat ene schaap? Ja, de herder weet het wel. Als hij niet meteen achter dat schaap aangaat, is het onherroepelijk verloren. In het woestijnachtige gebied heeft het schaap geen schijn van kans. Een schaap heeft geen scherpe klauwen of puntige horens om zich te verdedigen. In de wildernis is een schaap volkomen weerloos en valt ten prooi aan de eerste de beste vijand die het tegenkomt. Bovendien kan het schaap alleen de weg nooit terugvinden. Wat zal de herder doen? Laat hij de 99 schapen in de schaapskooi en gaat hij opzoek naar dat ene verloren schaap? Het is toch de eigen schuld van dat schaap? Het is toch zelf van de kudde afgedwaald? De herder laat zijn hart spreken. Hij houdt ook van dat ene, ongehoorzame, afgedwaalde, eigenwijze schaap. Hij laat de 99 schapen veilig in de schaapskooi en zelf gaat hij dat verloren schaap zoeken. De herder gaat terug, de wildernis in, de gevaren tegemoet om dat ene schaap te zoeken. Eindelijk vindt hij het schaap en vreugde vervult zijn hart. Dáár, dáár is het! Ach, wat ziet dat dier er angstig en vermoeid uit. Wat zal het bang geweest zijn, toen het schaap merkte dat de kudde er niet meer was. Maar nu is alles weer goed! Nu is het schaap veilig bij de herder. En wat is de herder goed voor dat schaap. Hij scheldt niet en moppert niet op het schaap, nee, hij pakt het en legt het op zijn sterke schouders. Nu hoeft dat schaap, dat verloren was, zelf niet eens terug te lopen naar de kudde. De herder draagt het, hoog, veilig op zijn schouders. Verblijd loopt de herder terug naar de schaapskooi en verenigd het schaap weer met de rest van de kudde. De herder is zo blij dat hij dat ene schaap weer heeft gevonden, zodra hij thuiskomt roept hij zijn vrienden en buren bij elkaar en vertelt dat hij één schaap verloren was, maar dat hij het weer heeft gevonden! Hij spoort zijn vrienden en buren aan: 'Wees blij met mij, want ik heb het schaap weer gevonden, wat verloren was.'

Dat verhaal begrijp ik wel. Samen met mijn baas, de herder, hebben we ook weleens een schaap gezocht wat kwijt was. Maar waarom zou die Rabbi, Die Jezus dit verhaal vertellen? O, wacht hij zegt nog iets. 'Ik zeg ulieden, dat er alzo blijdschap zal zijn in den hemel over één zondaar die zich bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die de bekering niet van node hebben.'

AFSLUITING

En jij? Begrijp jij het verhaal, de gelijkenis, die de Heere Jezus vertelt ook? De tollenaars en zondaars zijn kinderen van het verbond, ondanks hun zonden zijn ze nakomelingen van Abraham en daarom kinderen van het verbond. Ook al zijn ze 'afgedwaald'.

De Heere Jezus is juist gekomen om het 'verloren', het afgedwaalde te zoeken. En als een zondaar gevonden wordt en inziet dat hij (of zij) zondaar is en de toevlucht zoekt bij de Heere Jezus, dan is er blijdschap. Blijdschap in de hemel. Ben jij, ben ik, ook blij als er iemand is die misschien jarenlang in zonde geleefd heeft, maar weer terugkomt in de kerk? Waar horen wij eigenlijk bij? Zijn we diep in ons hart zoals de Farizeeën en Schriftgeleerden en denken wij dat het met ons wel goed zal komen? Of zijn wij als die afgedwaalde schapen en moeten we weer (opnieuw) bij de Heere gebracht worden? Jongens en meisjes, als we heel eerlijk zijn, dan moeten we bekennen dat wij ook zoals dat schaap zijn. Maar de goede Herder zoekt de verloren schapen nog steeds! En er is vreugde als er een schaap gevonden is. Met andere woorden wij moeten bekeerd worden, telkens weer opnieuw. Wij moeten de Heere weer gaan dienen, we mogen Hem weer dienen! Door de Heere Jezus Christus, de goede Herder, Die zorgt voor Zijn schapen. Ben jij al een schaap van Zijn kudde? Dan is er blijdschap!

VERWERKING

- Spreek met de kinderen over de andere gelijkenissen uit Lukas 15 (de verloren penning en de verloren zoon).
Drie keer wordt met een andere gelijkenis geschetst dat ook kinderen van het verbond verloren zijn en gevonden moeten worden. Dat er blijdschap is als een zondaar gevonden wordt (bekeerd wordt).
Betrek in dit gesprek ook de geloofsleer uit de exegeese. 'Rechtvaardiging van de goddeloze, uit genade!'
- De Heere Jezus heeft veel gesproken in gelijkenissen, verhalen uit het dagelijkse leven, maar wel met een boodschap. Spreken deze gelijkenissen ons ook nog steeds aan? Of moeten we met hedendaagse voorbeelden komen om onze kinderen aan te spreken?
Bespreek dat eens met de kinderen. Voelen zij zich aangesproken? En vraag dan door naar het waarom achter hun antwoord.
- Zingen bijvoorbeeld de psalmen die bij deze Vertelling zijn genoemd.

